

דאָרט אין בבל

Dort in Bavl There in Babylonia

This folksong is based on Psalm 137. It is partly quoted in Ruth Rubin's book "Voices of a People: Yiddish Folk Song" (p. 370). The first verse, along with the sheet music, can also be found in Abraham Zvi Idelsohn's book "Der Volksgesang der osteuropäischen Juden" (Volume IX of his collection "Hebräisch Orientalischer Melodienschatz," p. 86, no 322). However, none of these contain the third and fourth verses. In the first verse, instead of "Israel," Rachel sings "Isrolik", a diminutive form of the male name Isroel, like "Izzy".

In Yiddish In English

דאָרט אין בבל, נעבן אירע טייכן,
דאָרט זיצט זיך דער אַלטער ישראליק פֿאַרוויינט,
צו זיין גרויסן אומגליק איז נישטאָ קיין גלייכן,
און דאָס האַרץ אין אים איז גאָנץ פֿאַרשטיינט.

There in Babylonia, beside its rivers ,
Sits old Isrolik in tears.
There is no tragedy as great as his,
His heart is numb within him.

מען האָט אים פֿון זיין לאַנד אַרויסגעטריבן,
אַהין קיין בבל אים אין פֿלען געבראַכט,
דאָס לאַנד אויף אַש פֿאַרבטרענט, אויף שטויב צעריבן,
אַלעס, אַלעס אומגעבראַכט.

He was driven from his land
and brought as a prisoner to Babylonia,
his land was burned to ashes, ground into the dust,
everything, everything was destroyed.

זינג אונד, ישראל, זינג אונדז דינע לידער,
פֿון דיין ציון, דיין געבוירן־לאַנד.
וואָס טויג מיר דאָס שפּילן, נישטאָ די געפֿילן,
אַלעס, אַלעס אומגעבראַכט.

Sing us, Israel, sing us your songs
from Zion, the land of your birth.
What's the use of playing! I don't have feelings anymore.
Everything, everything was destroyed.

צוגעקלעפט זאל זיין מיין צונג צו גומען,
געליימט זאל ווערן מיר מיין רעכטע האַנט,
אויב איך וועל דיר, ציון, אַמאָל פֿאַרגעסן,
דו, מיין טייער פֿאַטערלאַנד.

May my tongue cling to my gums,
may my right hand go limp,
if I ever forget you, Zion,
you, my dear homeland.

Rachel Einesman Binstock, nee Saphir, was born in Bodzentyn in 1917. In 1996, she was interviewed in Jerusalem as a Holocaust survivor. Being a keen singer, Rachel participated in many choirs and wrote lyrics to several songs over the years. Yiddish songs meant a lot to Rachel. You will find video and audio recordings of her interviews and singing on Bodzentyn.net.

די דריי נייטאָרינס

Di Dray Neytorins The Three Seamstresses

The song Rachel sings is a fragment of the song דריי נייטאָרינס, "Di Dray Neytorins". Open the link to read the full version of "[Di Dray Neytorins](#)," with lyrics by Y. L. Peretz (1852–1915) and Music by Moyshe Shneyer (1885–1942).

In Yiddish In English

איך נייַ ביַיַ טאָג, איך נייַ ביַיַ נאַכט,
קיין חופּה־קלייד זיך נישט געמאַכט!
איך נייַ און נייַ, איך נייַ און שטעפּ,
זיך אויסגעשטעפט צוויי גרויע צעפּ!
וואָס קומט דערויס וואָס איך נייַ?

איך נייַ און נייַ, איך נייַ און שטעפּ
איך בין זייער מיד, איך האָב צוויי גרויע צעפּ
איך נייַ ביַיַ טאָג, איך נייַ ביַיַ נאַכט,
קיין חופּה־קלייד זיך נישט געמאַכט!
וואָס קומט דערויס וואָס איך נייַ?

I sew and sew by day and by night.
But I never sew a wedding dress for myself.
I sew and sew, I stitch and stitch
I stitched till my two braids turned grey.
What's the point of my sewing?

I sew and sew, I stitch and stitch
I am so tired. My two braids have turned grey.
I sew and sew by day and by night.
But I never sew a wedding dress for myself.
What's the point of my sewing?

Rachel Einesman Binstock, nee Saphir, was born in Bodzentyn in 1917. In 1996, she was interviewed in Jerusalem as a Holocaust survivor. Being a keen singer, Rachel participated in many choirs and wrote lyrics to several songs over the years. Yiddish songs meant a lot to Rachel. You will find video and audio recordings of her interviews and singing on Bodzentyn.net.

אונטער יצחקס וויגעלע

Unter Itskhokls vigele Under Little Itzhak's Cradle

"Unter Itskhokls vigele" (Under Little Itzhak's Cradle) partly overlaps with "Rozhinkes mit mandlen" in terms of text—the goat by the cradle, raisins, and almonds—but the melody and the rest of the text are completely different. This piece is a folksong. Note that in the third verse, there is a reference to what Moses commanded in law, a biblical quotation of Deuteronomy 33:4.

In Yiddish In English

אונטער יצחקס וויגעלע
שטייט אַ גאָלדן ציגעלע,
דאָס ציגעלע איז געפֿאַרן האַנדלען,
ראַזשינקעס מיט מאַנדלען.

Under little Itzhak's cradle,
a golden goat is standing;
the goat has gone off to trade
raisins and almonds.

ראַזשינקעס מיט מאַנדלען,
דאָס איז די בעסטע סחורה.
מיין טייערער יצחקל
וועט קענען לערנען תורה.

Raisins and almonds!
These are the best goods.
My dear little Itzhak
will be able to study Torah.

תורה ציווה לנו
משה מורשה
מיין טייערער יצחקל
וועט קענען זאָגן אַ דרשה.

Moses commanded us a law,
an inheritance.
My dear little Itzhak
will be able to deliver a sermon.

אַ דרשה וועט ער זאָגן,
דאָס עס וועט דעם עולם זייער געפֿעלן,
און די טאטע־מאמע
וועלן פֿון אים קוועלן.

He will deliver a sermon,
everybody will like it,
and his father and mother
will be swelling with parental pride.

Rachel Einesman Binstock, nee Saphir, was born in Bodzentyn in 1917. In 1996, she was interviewed in Jerusalem as a Holocaust survivor. Being a keen singer, Rachel participated in many choirs and wrote lyrics to several songs over the years. Yiddish songs meant a lot to Rachel. You will find video and audio recordings of her interviews and singing on Bodzentyn.net.

אָשווענטשים

Oświęcim (Auschwitz)

Rachel sings a little-known Yiddish song, "Oświęcim" (Auschwitz), that she recalls learning in the Starachowice-Wierzbnik slave labour camp. Note the bitter use of the expression "dos gute ort" (דאָס גוטע אָרט) in the song—literally "the good place." It is one of the many euphemisms that Yiddish has for "cemetery."

In Yiddish In English

אָשווענטשים, דאָרט
פֿאַר יעדן ייד דאָס גוטע אָרט,
ווער ס'קומט אַהין, פֿאַרבלייבט שוין דאָרט,
פֿאַרבלייבט אויף אייביק.

In Oświęcim, there is
"the good place" for every Jew.
Whoever comes there remains,
remains forever.

שוועסטער, ברידער, טאטע-מאמע
טוט מען דאָרטן פֿאַרברענען
און דאָרט איז זייער טויט.

Sisters, brothers, parents
are burned there,
it's a place of their death.

קום אַהיים, מיין טייער שוועסטערל,
קום צוריק, צוריק צו מיר,
קום אַהיים, מיין טייער חנהלע,
ווייל מיין האַרץ בענקט שטאַרק נאָך דיר.

Come home, my dear sister,
come back, back to me,
come back, my dear Chanele,
for my heart is longing painfully for you.

אָשווענטשים, דאָרט
פֿאַר יעדן ייד דאָס גוטע אָרט,
ווער ס'קומט אַהין, פֿאַרבלייבט שוין דאָרט,
פֿאַרבלייבט אויף אייביק.

In Oświęcim, there is
"the good place" for every Jew.
Whoever comes there remains,
remains forever.

דאָס האַרץ טוט וויי,
ווען מען טוט זיך דאָס דערמאָנען,
דאָס אונדזערע טייערסטע
טוט מען דאָרטן פֿאַרברענען.

The heart is aching
when one remembers
that our dearest
were burned there.

אָשווענטשים, דאָרט
פֿאַר יעדן ייד דאָס גוטע אָרט,
ווער ס'קומט אַהין, פֿאַרבלייבט שוין דאָרט,
פֿאַרבלייבט אויף אייביק.

In Oświęcim, there is
"the good place" for every Jew;
Whoever comes there remains,
remains forever.

Rachel Einesman Binstock, nee Saphir, was born in Bodzentyn in 1917. In 1996, she was interviewed in Jerusalem as a Holocaust survivor. Being a keen singer, Rachel participated in many choirs and wrote lyrics to several songs over the years. Yiddish songs meant a lot to Rachel. You will find video and audio recordings of her interviews and singing on Bodzentyn.net.

וואָס טויג מיר מיין זאַרגן פאַר מאַרגן

Vos toyg mir mayn zorgn far morgn What's the Use of Worrying About Tomorrow

Singing was a way of coping with the hardships at the time when no one knew what tomorrow would bring. This is a Yiddish song (apparently unknown since we failed to find any mention of it anywhere) Rachel recalls singing in Auschwitz.

In Yiddish In English

וואָס טויג מיר מיין זאַרגן פאַר מאַרגן,
צו פאַרלירן מיין היינט און מיין גליק?
צו וואָס זשע טויג מיר מיין טראַכטן פֿון נעכטן,
ווען דער נעכטן קומט קיינמאל נישט צוריק?

דעריבער זע, זיי צופֿרידן,
לאַך, ווען דער היינט איז נאָך דיין!
דער נעכטן צוריק וועט נישט קומען
און דער מאַרגן – ווער ווייס, וואָס וועט זיין?

דעריבער זע שוין דאָס אַלץ אין דער וועלט:
דאָס יאָגן, דאָס פּלאַגן נאָך כבוד און געלט,
אַלץ גייט פאַריבער, עס בלייבט גאַרנישט מער,
דער נעכטיקער טאָג איז אַ פאַרלוירענע טרער.

וואָס טויג מיר מיין זאַרגן פאַר מאַרגן,
צו פאַרלירן מיין היינט און מיין גליק?
צו וואָס זשע טויג מיר מיין טראַכטן פֿון נעכטן,
ווען דער נעכטן קומט קיינמאל נישט צוריק?

דעריבער זע, זיי צופֿרידן,
לאַך, ווען דער היינט איז נאָך דיין!
דער נעכטן צוריק וועט נישט קומען
און דער מאַרגן – ווער ווייס, וואָס וועט זיין?

What's the use of worrying about tomorrow,
of losing my today†and my happiness?
What's the use of me thinking about yesterday,
if yesterday will never come back again?

And therefore, look here: be contented,
laugh, while today is still yours!
Yesterday will not come back,
and tomorrow – who knows what will happen?

And therefore, look at everything in the world:
all this race and scramble for glory and gold,
everything passes, nothing remains,
yesterday was a tear shed and lost.

What's the use of worrying about tomorrow,
of losing my today†and my happiness?
What's the use of me thinking about yesterday,
if yesterday will never come back again?

And therefore, look here: be contented,
laugh, while today is still yours!
Yesterday will not come back,
and tomorrow – who knows what will happen?

Rachel Einesman Binstock, nee Saphir, was born in Bodzentyn in 1917. In 1996, she was interviewed in Jerusalem as a Holocaust survivor. Being a keen singer, Rachel participated in many choirs and wrote lyrics to several songs over the years. Yiddish songs meant a lot to Rachel. You will find video and audio recordings of her interviews and singing on Bodzentyn.net.